Şekil 1.5.1a daki çizgeye ilişkin düğüm açıkları:

$\alpha(d_1) = 7$	$\alpha(d_2) = 6$	$\alpha(d_3) = 6$	$\alpha(d_4) = 5$
$\alpha(d_5) = 4$	$\alpha(d_6) = 4$	$\alpha(d_7) = 4$	$\alpha(d_8) = 4$
$\alpha(d_9) = 5$	$\alpha(d_{10}) = 6$	$\alpha(d_{11}) = 7$	

Öyleyse, çizgenin yarıçapı $\sigma = 4$, özek düğümleri ise $d_5, d_6, d_7, d_8 dir$. Bu çizgenin özeği Şekil 1.5.1b de gösterilmiştir. $(d_6, d_4, d_3, d_2, d_1)$ düğümleri bir yarıçapsal yol tanımlar.

Tanım 0.1. $\Phi =$ enbüyük(i) $\alpha(d_i)$ olarak tanımlanan enbüyük düğüm açıklığına çizgenin çapı denir.

Tanım 1.5.3 ve 1.5.6 dan, yarıçap ve çap arasında $\sigma \leq \Phi \leq 2\sigma$ eşitsizliğinin geçerli olduğu görülebilir. Şekil 1.5.1 deki çizgenin çapı 7 dir. Dolu çizgelerin kendileri bir özektir ve bu tür çizgeler için $\sigma = \Phi = 1$. Yarıçap ve en büyük kerte değeri K, çizgede olabilecek düğümlerin sayısına bir üst kısıt getirmektedir.

Teorem 0.1. Ç(d,a) daki düğümlerin en büyük kertesi K ise, $d \leq \dfrac{1}{K-1}(K^{(\sigma+1)} - 1)$ eşitsizliği doğrudur.Bu eşitsizlik ancak dolu çizgeler için eşitliğe dönüşür.